STUDIOUL ANIMAFILM
prezintă

NUIELUȘA DE ALUN

după basmul cu același nume
de CĂLIN GRUIA

STUDIOUL ANIMAFILM
prezintă

NUIELUȘA DE ALUN

după basmul cu același nume
de CĂLIN GRUIA

scenariu : TATIANA APAHIDEANU

desene : CHIȘ VALERIA

redactor: LIA CARABĂȚ

montaj : I. LIVADARU

scenariu : TATIANA APAHIDEANU

desene : CHIȘ VALERIA

redactor: LIA CARABĂȚ

montaj : I. LIVADARU

O femeie sărmană avea doi copii. Sprinteioara spăla, torcea, fierbea bucatele și Mugurel aduna surcele, aducea apă de la izvor, culegea poame din pădure.

O femeie sărmană avea doi copii. Sprinteioara spăla, torcea, fierbea bucatele și Mugurel aduna surcele, aducea apă de la izvor, culegea poame din pădure.

Cînd mama lor venea trudită de la muncă, găsea masa așternută, mîncarea caldă, casa și ograda curate.

Cînd mama lor venea trudită de la muncă, găsea masa așternută, mîncarea caldă, casa și ograda curate.

Într-o zi, copiii au pornit prin pădure să culeagă ciuperci, dar, pînă
tîrziu, coșurile lor rămăseseră goale, cînd deodată...

Într-o zi, copiii au pornit prin pădure să culeagă ciuperci, dar, pînă
tîrziu, coșurile lor rămăseseră goale, cînd deodată...

... zăriră o poiană verde cu ciuperci uriașe. Însă cum voiau să le culeagă, acestea intrau în pământ, răsărind în altă parte.

... zăriră o poiană verde cu ciuperci uriașe. Însă cum voiau să le culeagă, acestea intrau în pământ, răsărind în altă parte.

În timp ce Mugurel trăgea îndărătnic de o ciupercă, aceasta se rupse și din ea ieși un fum galben-verzui, care învălui poiana.

În timp ce Mugurel trăgea îndărătnic de o ciupercă, aceasta se rupse și din ea ieși un fum galben-verzui, care învălui poiana.

Fumul se făcu un nor ce se ridică și, o dată cu el, dispăru poiana verde și Mugurel.

Fumul se făcu un nor ce se ridică și, o dată cu el, dispăru poiana verde și Mugurel.

Tot căutindu-l pe Mugurel, Sprinteioara se rătăci și ajunse în fața unui alun, căruia îi cădeau frunzele.

Tot căutindu-l pe Mugurel, Sprinteioara se rătăci și ajunse în fața unui alun, căruia îi cădeau frunzele.

— Ce ai, alunule? întrebă Sprinteioara.
— Mă usuc și îngălbenesc, la rădăcina mea roade un vierme năprasnic de mă dor crengile și frunzele.

— Ce ai, alunule? întrebă Sprinteioara.
— Mă usuc și îngălbenesc, la rădăcina mea roade un vierme năprasnic de mă dor crengile și frunzele.

Fata incepu să sape pămintul și nu se lăsă pină ce nu găsi viermele, pe care il strivi. Alunul inverzi pe dată.

Fata incepu să sape pămintul și nu se lăsă pină ce nu găsi viermele, pe care il strivi. Alunul inverzi pe dată.

— Mulțumesc, fată bună! Rupe o nuielușă de la mine, îți va folosi în drum. Crenguțele atinse cu nuielușa vor crește, vor înflori, vor da roade.

— Mulțumesc, fată bună! Rupe o nuielușă de la mine, îți va folosi în drum. Crenguțele atinse cu nuielușa vor crește, vor înflori, vor da roade.

Tot mergînd înainte, Sprinteioara întîlni un balaur atacînd un cuib de păsări. Cu ajutorul nuielușei răsări o tufă de mure care încolăci balaurul, strivindu-l.

Tot mergînd înainte, Sprinteioara întîlni un balaur atacînd un cuib de păsări. Cu ajutorul nuielușei răsări o tufă de mure care încolăci balaurul, strivindu-l.

Tocmai atunci veni în zbor mama puilor, pasărea de argint, gata s-o înghită pe Sprinteioara.

— Las-o, mamă, ea ne-a scăpat de balaur! ţipară puii.

Tocmai atunci veni în zbor mama puilor, pasărea de argint, gata s-o înghită pe Sprinteioara.

— Las-o, mamă, ea ne-a scăpat de balaur! ţipară puii.

— Cum să-ţi mulţumesc că mi-ai salvat puişorii de duşman?
— Spune-mi, pasăre de argint, unde-mi găsesc frăţiorul?

— Cum să-ţi mulţumesc că mi-ai salvat puişorii de duşman?
— Spune-mi, pasăre de argint, unde-mi găsesc frăţiorul?

— La Zina Hapsină, la Muntele de Cremene păzit de lupoaica cu dinți de oțel. Ca s-o dobori îți trebuie sabia uriașului. Fulgul acesta de la mine te va ajuta.

— La Zina Hapsină, la Muntele de Cremene păzit de lupoaica cu dinți de oțel. Ca s-o dobori îți trebuie sabia uriașului. Fulgul acesta de la mine te va ajuta.

Și a mers Sprinteioara, a mers. La Muntele Negru văzu un uriaș care striga:

— De mi-ar scoate cineva viespea din ochi, că de durere dărîm munții!

Și a mers Sprinteioara, a mers. La Muntele Negru văzu un uriaș care striga:

— De mi-ar scoate cineva viespea din ochi, că de durere dărîm munții!

— Stai liniștit, te ajut eu! Și fata urcă o stincă, apoi un munte și, ajungînd la uriaș, reuși să-i scoată viespea din ochi.

— Stai liniștit, te ajut eu! Și fata urcă o stincă, apoi un munte și, ajungînd la uriaș, reuși să-i scoată viespea din ochi.

— Mulțumesc, fată bună, ce-ți pot dărui? Sînt meșterul Faur din Munții Pleșuvi. Aflînd necazul fetei, îi dărui sabia sa și opinci de oțel care să-i arate drumul.

— Mulțumesc, fată bună, ce-ți pot dărui? Sînt meșterul Faur din Munții Pleșuvi. Aflînd necazul fetei, îi dărui sabia sa și opinci de oțel care să-i arate drumul.

Sprinteioara merse pînă îi ieși în cale Lupoaica cu dinți de oțel.
Ajunsese la Munțele de Cremene.

Sprinteioara merse pînă îi ieși în cale Lupoaica cu dinți de oțel.
Ajunsese la Munțele de Cremene.

Dar cum să doboare lupoaica? Aducindu-și aminte de pasăre, scoase fulgul de argint. Pasărea de argint veni pe dată.

— Cum te pot ajuta, Sprinteioaro?

— Nu știu cum să dobor lupoaica!

Dar cum să doboare lupoaica? Aducindu-și aminte de pasăre, scoase fulgul de argint. Pasărea de argint veni pe dată.

— Cum te pot ajuta, Sprinteioaro?

— Nu știu cum să dobor lupoaica!

La semnul Păsării de argint, mii de păsări veniră cu crenguțe și tăciuni aprinși în cioc și înălțară un foc mare. Mușcind jăratec, dinții lupoaicei s-au topit și ea pieri.

La semnul Păsării de argint, mii de păsări veniră cu crenguțe și tăciuni aprinși în cioc și înălțară un foc mare. Mușcind jăratec, dinții lupoaicei s-au topit și ea pieri.

Sprinteioara ajunse la Muntele de Cremene și, atingind stinca cu sabia, muntele se deschise.

Sprinteioara ajunse la Muntele de Cremene și, atingind stinca cu sabia, muntele se deschise.

Sprinteioara se pomeni într-o peșteră mare, cu arătări înspăimîntătoare, lîngă o fîntînă. Începu să strige: — Mugurel! ...

Sprinteioara se pomeni într-o peșteră mare, cu arătări înspăimîntătoare, lîngă o fîntînă. Începu să strige: — Mugurel! ...

Atunci din fîntînă apăru Mugurel cu un sac în spinare. Cei doi fraţi s-au regăsit în sfîrşit.

— Întoarce-te acasă, surioară, să nu te găsească Zîna Hapsînă! Eu trebuie să-i caut în fîntînă pietre nestemate.

Atunci din fîntînă apăru Mugurel cu un sac în spinare. Cei doi fraţi s-au regăsit în sfîrşit.

— Întoarce-te acasă, surioară, să nu te găsească Zîna Hapsînă! Eu trebuie să-i caut în fîntînă pietre nestemate.

— Nu te las, Mugurel, hai mai bine să fugim! Și luară din sac o piatră rară ce lumina întunericul și...

— Nu te las, Mugurel, hai mai bine să fugim! Și luară din sac o piatră rară ce lumina întunericul și...

... plecară conduși de lumina nestematei. Trecînd prin peșteri întunecoase, copiii reușiră să iasă din munte și să vadă lumina zilei.

... plecară conduși de lumina nestematei. Trecînd prin peșteri întunecoase, copiii reușiră să iasă din munte și să vadă lumina zilei.

Dar Zîna Hapsînă îi simți și trimise vîntul să arunce copiii pe munțele de secetă.

— Cine mi-a văzut comorile nu mai vede fața lumii!

Dar Zîna Hapsînă îi simți și trimise vîntul să arunce copiii pe munțele de secetă.

— Cine mi-a văzut comorile nu mai vede fața lumii!

Muntele de Secetă mări foamea copiilor. Sprinteioara atinse cu nuielușa un trunchi uscat care dădu roade, potolindu-le foamea.

Muntele de Secetă mări foamea copiilor. Sprinteioara atinse cu nuielușa un trunchi uscat care dădu roade, potolindu-le foamea.

Și pe unde treceau, munțele se împădurea. Dar, deodată, o prăpastie adîncă îi făcu să se oprească.

Și pe unde treceau, munțele se împădurea. Dar, deodată, o prăpastie adîncă îi făcu să se oprească.

Atunci nuielușa prinse a vorbi:
— Tot eu te ajut. Înfige-mă în munte, sub picioarele tale!

Atunci nuielușa prinse a vorbi:
— Tot eu te ajut. Înfige-mă în munte, sub picioarele tale!

Pe dată crescu peste prăpastie un pod împletit din ramuri verzi și copiii trecură mai departe.

Pe dată crescu peste prăpastie un pod împletit din ramuri verzi și copiii trecură mai departe.

Văzind Muntele Secetei inverzit, Zina Hapsină porni vijelioasă spre copii. Și se luptară multe ceasuri pînă ce Sprinteioara reteză capul Hapsinei cu sabia meșterului Faur.

Văzind Muntele Secetei inverzit, Zina Hapsină porni vijelioasă spre copii. Și se luptară multe ceasuri pînă ce Sprinteioara reteză capul Hapsinei cu sabia meșterului Faur.

Din trupul zînei ieşi un fum verzui, întunecos. Odată cu el dispăru şi Muntele de Cremene şi palatul zînei.

Din trupul zînei ieşi un fum verzui, întunecos. Odată cu el dispăru şi Muntele de Cremene şi palatul zînei.

Veseli, Sprinteioara de mină cu Mugurel treceau prin păduri verzi,
cu pajiști înflorite lîngă izvoare reci.

Veseli, Sprinteioara de mină cu Mugurel treceau prin păduri verzi,
cu pajiști înflorite lîngă izvoare reci.

Dar mama copiilor își prăpădise nădejdea de a-și mai vedea copilașii. De atîta plîns amarnic ochii ei se întunecaseră.

Dar mama copiilor își prăpădise nădejdea de a-și mai vedea copilașii. De atîta plîns amarnic ochii ei se întunecaseră.

— Noi sintem, mamă! Nu ne mai recunoşti? Noi, Sprinteioara şi Mugurel!

— Noi sintem, mamă! Nu ne mai recunoşti? Noi, Sprinteioara şi Mugurel!

— Vă aud, dar nu vă văd. Mi-am pierdut vederea de atita plins!

— Vă aud, dar nu vă văd. Mi-am pierdut vederea de atita plins!

Atunci, Mugurel scoase din buzunar piatra nestemată ce străluci atît de tare încît mama își recăpătă vederea. Fericiți, se îmbrățișau, se priveau.

— Cît de frumoși v-ați făcut, copiii mei!

Atunci, Mugurel scoase din buzunar piatra nestemată ce străluci atît de tare încît mama își recăpătă vederea. Fericiți, se îmbrățișau, se priveau.

— Cît de frumoși v-ați făcut, copiii mei!

SFÎRȘIT

Reeditare 1987

SFÎRȘIT

Reeditare 1987